

## این خواننده با شستشوی مغزی، تجاوز می‌کرد!

در چند سال گذشته، زن‌های متعددی روایاتی هولناک از ارتباطشان با خواننده معروف، مرلین منسون (با اسم واقعی برایان وارمر) مطرح کردند. <br>#۴۷<br>#۴۷</br>

به گزارش سایت خبری پرسون، منسون تاکنون همه اتهامات را رد کرده است. در ادامه به طور خلاصه داستان اتهامات منسون را مرور می‌کنیم، سپس تحلیل مختصری از الگوهای مشترک میان آنها ارائه خواهد شد.

هشدار: این روایات شامل خشونت و زن‌ستیزی شدید است.

ایوان ریچل وود (بازیگر سریال وست‌ورلد) نخستین زنی بود که به تفصیل درباره ارتباط خود با منسن صحبت کرد. وود ابتدا در پاییز ۲۰۱۸ بدون اسم بردن از منسون، رابطه پر خشونت خود را در صحن علنی یک مجلس قانون‌گذار تشریح کرد. اینجا هدف وود از شرح داستانش تشویق اذهان عمومی و مجلس قانون‌گذار به تغییر یک قانون مربوط به خشونت خانگی بود. او گفت سال‌ها به خاطر ترس برای جان خود در اینبار سکوت کرده است. وود گفت از آن رابطه برایش «اختلال شدید اضطراب پس از سانحه، حمله‌های وحشت، ترس شبانه، و دردهای فیزیکی» به جا مانده است. وود در سال ۲۰۱۹ نیز، در دادگاه دیگری روایت خود را بیان کرد اما باز هم گفت از ذکر اسم آزارگر هراس دارد.

کمی بعد و در اوج جریان #من\_هم در آمریکا، شکایتی علیه مرلین منسون به پلیس ارائه شد. اما این اتهام جنبه عمومی پیدا نکرد. منسون اتهامات را رد کرد و دادگاه نیز شواهد را کافی ندانست.

در زمستان سال ۲۰۲۱، بالاخره ایوان ریچل وود در یک پست اینستاگرامی از رابطه‌اش با منسون نوشت و برای نخستین بار نام او را گفت. وود نوشت «وقتی نوجوان بودم با مرلین منسون وارد رابطه عاطفی شدم و سال‌ها به شکل وحشتناکی تحت آزار او قرار داشتم. او من را شستشوی مغزی داد و با فریب مجبور به اطاعت از خود کرد». به گفته وود منسون پس از اینکه به تدریج او را ایزوله و از خانواده و دوستانش دور کرد، وی را تحت کنترل و آزار همه‌جانبه قرار داد. به گفته وود منسون او را مجبور به انجام کارهایی همچون «لباس پوشیدن به شیوه‌ای خاص»، «حفظ وزنی بخصوص» می‌کرد و نمی‌گذاشت بدون اجازه او «بخوابد» و یا «غذا بخورد» و در صورت سرپیچی او را با «تنبیه بدنی»، «تجاوز»، «تهدید به مرگ»، «حبس در اتاقی بسته»، «تهدید به انتشار تصاویر خصوصی» مجازات می‌کرد. وود همچنین به رفتارهای فاشیستی و «یهودستیز» منسون اشاره کرد.

منسون این اتهامات را «قویا» رد کرد و آنها را «تحریف وحشتناک واقعیت خواند». او گفت روابطش همواره با توافق بوده‌اند. پس از این اظهارات، شرکت‌های ضبط آلبوم منسون همکاری خود را با او قطع کردند.

در همین زمان، فیبی بریجز، خواننده سبک گوتیک، گفت یک بار به خانه منسون رفته بوده و او اتاقی با نام «اتاق تجاوز» نشان داد. به گفته بریجز، همکاران، شرکت‌ها، و گروه موسیقی منسون از نوع روابط او خبر داشته‌اند و به دروغ اظهار بی‌اطلاعی می‌کنند.

ازمه بیانکو، (بازیگر سریال نبرد تاج و تخت)، دومین فردی بود که اتهاماتی جدی علیه منسون مطرح کرد. بیانکو در توصیف ارتباطش با منسون گفت در سال‌های رابطه‌اش، منسون برنامه زندگی او را کنترل می‌کرده، دستور می‌داده چه بپوشد، گاه با چاقو زخمی‌اش می‌کرده، به او مکرراً تجاوز کرده، و مانع ارتباط او با خانواده‌اش می‌شده است. بیانکو می‌گوید منسون به کرات بدون رضایت او یا زمان‌هایی که هشیار نبوده با او رابطه داشته است. بیانکو در بهار ۲۰۲۱ شکایتی علیه منسون تنظیم کرد.

یک ماه بعد، منسون اظهارات بیانکو را کذب خواند و «قویا» رد کرد. در ماه می ۲۰۲۱، اشلی مورگان، بازیگر، درباره آزارهایی که در رابطه با منسون داشت نوشت و گفت منسون به او تجاوز کرده است.

در همین ماه، اشلی واترز، که سابقاً دستیار شخصی منسون بود، نیز شکایتی علیه او تنظیم کرد. اتهامات او شامل تعرض جنسی، آزار جنسی، خشونت جنسی و آزار عاطفی بودند.

در اواخر ماه می، زن دیگری به نام جین دوو اتهامات مشابهی علیه منسون مطرح کرد و گفت منسون سال‌ها پیش او را تحت «سواستفاده جنسی»، «فریبکاری»، و «آزار روانی» قرار داده است. جین دوو در همین رابطه به فیلمی به نام «گروپی» اشاره کرد که منسون یکبار برای تهدید به او نشان داده بود. در این فیلم منسون و چند مرد دیگر به دختر نوجوانی از طرفدارانش را وادار به خوردن ادرار کرده‌اند. منسون به جین دوو گفته بوده که در صورت

سرپیچی چنین بلاهایی سرش خواهد آمد.

تیم مرلین منسون این اتهامات را نیز «قویا» رد کردند.

در ماه ژوئن ۲۰۲۱، اشلی مورگان شکایت خود را به دادگاه ارائه داد و منسون را علاوه بر اتهامات قبلی، به قاچاق انسان و حبس غیرقانونی هم متهم کرد. مورگان در اظهارات گفت «زندگی‌ام در کنار او به روشنی در خطر بود. او تهدیدم می‌کرد که هروقت بخواهد من را خواهد کشت.»

در نهایت، چند هفته پیش، وکلای منسون در پاسخ به شکایت ازمه بیانکو به طور رسمی این اتهامات را رد کردند. منسون اتهامات را «نادرست و بی‌ارزش» خواند و مدعی شد که این شکایت بخشی از «حملاتی سازمان‌یافته و برنامه‌ریزی شده‌اند.» منسون گفت این زنان «سعی دارند از جنبش #من\_هم سواستفاده کنند و آن را به بیراهه ببرند» به گفته وی «آنها ماه‌هاست که در حال توطئه و دسیسه‌چینی برای نابودی شهرت و قدرت او هستند.»

## الگوهای مشترک در روابط آزارگرایانه

شاید داستان مرلین منسون، از نظر برخی متناسب با فیگور نامعمول این خواننده در صحنه عمومی، و به‌همین دلیل موردی «اغراق‌شده و استثنایی» به نظر بیاید. اما با نگاه به الگوهای رفتاری منسون اتفاقاً می‌توان رفتارهای مشترکی میان او و بسیاری روابط آزارگرایانه «رایج و عمومی» مشاهده کرد. ایوی لوبین، آموزگار روابط بی‌دی‌اس‌ام، در کانال یوتیوب خود الگوهای تکراری در روابط منسون را بررسی کرده که در ادامه خلاصه‌ای از آن را می‌نویسیم:

۱. خیانت: منسون تقریباً در تمام روابط خود از یک‌طرف به شدت حسود بود و پارتنر خود را شدیداً محدود و کنترل می‌کرد، و از طرف دیگر برخلاف قرار رابطه -مبتنی بر انحصاری و تک‌همسری‌بودن- خودش با زنان دیگر رابطه داشت.

۲. سریع جلو رفتن رابطه: در روایت‌های همه زنان می‌توان دید که منسون پس از شروع رابطه به سرعت به تک‌تک آنها اظهار عشق شدید کرده است. او در همان ابتدای رابطه به هرکدام از آنها گفته بود که برایش خاص و استثنایی هستند و برای هم ساخته شده‌اند. منسون در این دوره‌ی «ماه‌عسل» رابطه، اعتماد و عشق زنان را به دست می‌آورد و از آنها دعوت می‌کرد که باهم زندگی کنند.

۳. تغییر در ظاهر و پوشش زنان: بر اساس روایات، منسون در روابط مختلفش سلیقه خود را در پوشش، وزن، و آرایش به زنان تحمیل می‌کرده. تک‌تک این از زنان گفته‌اند که منسون اصرار داشته آنها ظاهر بخصوصی داشته باشند و در صورت سرپیچی آنها را تحقیر و تنبیه می‌کرده است. خود منسون در مصاحبه‌ای در سال ۲۰۱۵ می‌گوید «اگر دختری در رابطه با شما شلوار گرمکن پوشید، آن رابطه تمام است. این یعنی او دیگر اهمیتی به شما نمی‌دهد. وقتی وارد خانه می‌شوید زن همیشه باید با لباس جذاب به استقبال شما بیاید و بگوید عزیزم من در خدمتم.»

۴. تحمیل گرسنگی، بی‌خوابی، و سرما: بر اساس شهادت این زنان، منسون غذا خوردن و خوابیدن آنها را کنترل می‌کرده و آنها حق نداشتند بی‌اجازه او بخوابند و چیزی بخورند. منسون گاه برای چند روز آنها را از غذا و خواب محروم می‌کرده. به علاوه، به شهادت زنان، منسون خانه را در تاریکی کامل و دمای ۱۶ درجه نگه می‌داشته و اجازه نمی‌داده آنها لباس گرم بپوشند.

۵. کنترل کلیدها و حبس: در روایت‌های مختلف زنان، به اتاقی اشاره شده که بدون پنجره و منفذ بوده و منسون زنان را برای تنبیه و شکنجه در آن مدت‌ها حبس می‌کرده است. منسون علاوه بر حبس، گاه آنها را در سرمای شب، بدون لباس کافی از خانه بیرون می‌انداخته است.

۶. خشونت فیزیکی: در تمامی روایت‌ها، آزارهای فیزیکی مثل پرتاب اشیا به سمت زنان، کتک‌زدن، زخمی‌کردن با چاقو، دنبال کردن زنان با تبر و چوب بیس‌بال، وجود دارد. به علاوه، خود منسون در مصاحبه‌ای می‌گوید وقتی ایوان ریچل وود با او بهم زده او «گاهی ۱۵۸ بار پشت هم به او زنگ می‌زده و هر بار با تیغ دست و صورت خود را زخمی می‌کرده است تا نشان دهد که از دست او چه دردی می‌کشد.» باید تاکید کرد که خودزنی و یا تهدید به آسیب به خود برای وادار کردن دیگری به تن دادن به یک خواسته، نه نشانه‌ی عشق، بلکه یکی از شیوه‌های آزار و تحمیل‌گری است.

۷. ایزوله کردن: یکی از روش‌های مشترک منسون برای کنترل زنان، جدا کردن و ایزوله کردن آنها از دوستان و خانواده‌شان بوده است. منسون به تدریج با کنترل بر موبایل، کامپیوتر، و شبکه‌های اجتماعی این زنان و تنبیه آنها در صورت ارتباط با آشنایان خود، ارتباط‌های آنها را کنترل و محدود می‌کرد. بدین‌ترتیب آنها جرات نداشتند در مورد شرایطشان به نزدیکان خود بگویند. ایزوله کردن یکی از روش‌های بسیار رایج در روابط آزارگرایانه است. به گفته ایوی لوبین، فردی که تحت رابطه آزارگرایانه و فریبکارانه است، برای محافظت از خود و بقا سعی می‌کند توجیه و توضیحی برای شرایط دردناکش بتراشد تا وضعیت را قابل‌تحمل و فهم‌پذیر کند. در چنین شرایطی حضور نزدیکان و در جریان بودن آنها می‌تواند آگاهی لازم را به فرد تحت آزار بدهد و به او در خارج شدن از رابطه کمک کند. پس تعجبی ندارد که یکی از الگوهای ثابت کنترل‌گری در روایات آزار، محدود کردن روابط فرد و رفته‌رفته تنها کردن اوست.

۸. تحمیل استفاده از مواد مخدر و الکل: این هم یکی دیگر از الگوهای ثابت در روابط منسون است. او با اصرار بر استفاده از مواد مخدر و الکل، خصوصاً به زنان کم‌سن و جوان، هشیاری آنها را کاهش می‌داد و گاه آنها را به مواد وابسته می‌کرد و بدین‌طریق رفتارهای مطلوب خود را با راحتی بیشتری انجام می‌داد.

۹. رفتارهای ضدیهود: منسون علاوه بر همه اینها، به استفاده از علامت صلیب شکسته نازی‌ها، پوشیدن یونیفرم فاشیست‌ها، کشیدن سیل هیتلری و مجبور کردن زنان به این کار علاقه‌مند است. جالب آنکه تقریباً تمام این زنان یهودی/یهودی‌زاده‌اند و منسون خودش گفته فقط با زنان یهودی رابطه برقرار می‌کند.

#### الگوهای رایج در توجیه رفتارهای آزارگرایانه

علاوه بر رفتارهای آزارگرایانه تکرارشونده و رایج، در واکنش‌های منسن و مدافعانش به اتهامات نیز الگوهای تکراری دیده می‌شود. به این معنا که رفتارهایی مشابه به واکنش‌های منسن و هوادارانش از سوی بسیاری از دیگر متهمان به آزارگری دیده شده است که در ادامه مرور می‌کنیم. البته تحلیل علت این تکرار از ادعای این متن خارج است.

توجیه خشونت و آزار با روابط بی‌دی‌اس‌ام: بسیاری از هواداران و مدافعان منسون رفتارهای او را تحت عنوان روابط بی‌دی‌اس‌ام توجیه می‌کنند. آنها می‌گویند خشونت و کنترل بخشی از روابط بی‌دی‌اس‌ام است و به ویژه با توجه به ظاهر و پرسونای موسیقیایی منسون، تمایل به چنین رفتارهایی واضح و عیان بوده و به همین دلیل ایرادی به منسون وارد نیست. نکته مهمی که ایوی لوپین به آن می‌پردازد این است که اصل بنیادی روابط بی‌دی‌اس‌ام، حصول توافق کامل و همه‌جانبه طرفین نسبت محتوای بازی/اجرا، مراقبت، و حفظ امنیت طرفین با استفاده از کلمه امن است.

آنچه در صورت نبود چنین رضایت و توجه همه‌جانبه‌ای رخ بدهد، جز شکنجه، کنترل، و تجاوز نیست. در مورد منسون، اظهارات زنان به روشنی نشان می‌دهد که آنها تمایلی به چنین روابط نداشته‌اند و اساساً آنچه رخ داده بدون علاقه و مشارکت آنها بوده است. همچنین، هیچ‌یک از ملزومات ضروری چنین روابطی در ارتباط آنها انجام نشده است.

انکار: آنچه میان منسن و دیگر متهمان به آزار -از هاروی واینستین گرفته تا محسن نامجو- مشترک است، انکار همه‌جانبه اتهامات است. منسن هر آنچه به او منتسب شد را به شدت رد کرده و تمامی اتهامات را دروغین و ساختگی خوانده و افراد بسیاری هم حرف او را باور داشته و دارند. وجود شاهدان متعدد با هویت واقعی و حتی مقام اجتماعی (اغلب زنان در رابطه با منسن از بازیگران و چهره‌های معروف و ثروتمند هالیوودند)، موجب باورپذیری کامل روایت آنها نبوده است.

توطئه و دسیسه‌چینی: مورد مشترک دیگر میان منسون و دیگر متهمان به آزار توضیح آنها درباره علت متهم‌شدنشان است. از نظر آنها پشت روایت‌ها توطئه‌چینی زنان خوابیده که دلیل اصلیش نه آنچه رخ داده، بلکه حسادت و انتقام‌جویی است. گویا کلیشه قدیمی زن حسود و انتقام‌جو هنوز هم تا حدودی در اذهان باورپذیر و موجه به شمار می‌آید.

نگرانی برای سوءاستفاده از جنبش زنان: اگر به خاطر داشته باشید، محسن نامجو در پاسخ خود به اتهامات گفت کسانی که او را متهم کرده‌اند «فعالان واقعی» جنبش زنان نیستند و سعی دارند از جنبش من‌هم سوءاستفاده کنند. بدین‌ترتیب او جایگاه خود را از جایگاه متهم و آزارگر، به جایگاه شاکی و حتی دغدغه‌مند مسائل زنان تغییر داد. صحبت‌های اخیر منسون (و همین‌طور هاروی واینستین و دیگران) نیز به طرز عجیبی مشابه حرف‌های نامجوست.

#### در پایان

آزار و تجاوز متأسفانه نه نادرند و نه استثنایی. اما آنچه ماجرای مرلین منسون را کمی خاص و شاید ناامیدکننده‌تر می‌کند، این است که با وجود شدت و زنده‌گی آنچه او کرده و تکرار آنها در روابط متعددش، فضای عمومی و قانون همچنان در برخورد با وی مردد است. جزئیات روایت‌ها نشان می‌دهند که عوامل صنعت موسیقی، همکاران، و نوازنده‌هایی که در طول سال‌ها منسون را می‌شناختند، از سال‌ها پیش در جریان خشونت و آزارگری او بوده‌اند. در سال ۱۹۹۵ منسون در یک برنامه تلویزیونی با جزئیات در مورد فیلم «گروپی»، همان فیلمی که جین دوو هم از آن حرف می‌زند، تعریف می‌کند.

در این برنامه، مجری برنامه و دو نفر دیگر با شنیدن آنچه در فیلم گذشته ابرو بالا می‌اندازند و می‌خندند. این یعنی فرهنگ تجاوز چنان عادی و بدتر از آن حتی محترم است، که اغلب یا آن را عادی می‌پندارند و از کنارش می‌گذرند و یا حتی اگر آن را نادرست بدانند به خود جرات مداخله را نمی‌دهند. با تمام هیاهویی که در باب «قدرت‌گرفتن»، «مردستیزی»، و «خشونت» فمینیست‌ها می‌شود، هنوز که هنوز است ابتدایی‌ترین حقوق، مانند مورد تجاوز و شکنجه قرار نگرفتن به واسطه جنسیت، تبدیل به هنجار و باوری بدیهی نشده است.

منبع: میدان